

Моє служіння в соціальній мережі Facebook має дві цілі – прославити Бога в житті і в роботі церкви

Олександр Зайцев, керівник Подільської конференції адвентистської церкви багато часу приділяє розвитку акаунтів громад у Facebook. Він розповів, чому важливо показати церкву у соціальних мережах і як не вигоріти під час служіння.

Ви витрачаєте багато часу, інформуючи про події церкви у Facebook. Яка мета цієї діяльності?

Мені подобається соціальна мережа Facebook, бо на відміну від інших мереж, тут можна розмістити статті, фотографії, відеоролики, замітки.

Основна мета – прославити Бога в житті і роботі церкви.

Моє служіння в Facebook має дві цілі. По-перше – висвітлювати заходи, які проводять громади, різні церковні події, щоб донести інформацію до членів церкви і до тих, хто поза церквою.

Хочу показати в першу чергу тим, хто вважає, що адвентисти нічого не роблять, що церква живе, продовжує служіння людям, незважаючи на пандемію та карантин.

Церква звершує служіння в різних напрямках, проводить багато різноманітних євангельських, соціальних, виховних, оздоровчих заходів, тому ці події потрібно висвітлювати в правильній формі, щоб не звеличувати людину, а віддавати славу тільки Богові, який допомагає сьогодні це робити. Один із принципів Реформації «Soli Deo Gloria» (тільки Богові слава) має бути в основі публікацій. Тому дописи у соціальній мережі

підписуються коротко «Така громада провела такий захід», щоб не робити акцент на людському факторі, а прославити Бога.

Колись адвентистська церква в Україні мала сайт, на якому висвітлювалися всі події церкви, згодом його переробили в більш сучасний. Коли якась громада започатковувала новий проєкт, на тому сайті про це поширювали інформацію, і інші громади підхоплювали ідеї та проводили у себе в громадах щось подібне. Наприклад, коли показали роботу арт-кафе в одній конференції, інші почали також проводити і це приносило велику користь в служінні. Сьогодні цей сайт оновлений, проте важко сказати, чи він активно використовується членами церкви. На мою думку, час диктує умови і сьогодні популярність якраз набирає Facebook. Зараз, коли вся молодь спілкується більше в Instagram, Telegram, люди старшого покоління більше користуються Facebook, я вирішив доносити їм інформацію саме через цю соцмережу.

По-друге, в минулому році почалася пандемія, усі перейшли в онлайн спілкування, почали проводити онлайн богослужіння, освоювали програму Zoom, деякі громади відкрили сторінки у Facebook, щоб висвітлювати події. До прикладу, групу «Церква АСД «Христос Надія Для Світу»» відкрив молодий пастор Роман Гулей та члени його громади, в якій спочатку було до сорока людей. Побачивши їх активність у публікаціях, в мене з'явилося бажання допомогти розширити групу, і за рік у нас з'явилося три з половиною тисячі учасників. Сьогодні це впливова та популярна група у Facebook.

Також я адмініструю багато груп різних конференцій. Нещодавно була створена група «Недооцінене чудо», яку відкрила медсестра, член церкви Анастасія Горянська, дочка пастора Віктора Горянського. Анастасія працює медсестрою в Житомирі і вирішила власними зусиллями допомагати знедоленим дітям памперсами, їжею, засобами гігієни, дитячим харчуванням тощо. Група ще не велика, але вже надходять спонсорські кошти. Анастасія публікує звіти групи також в особистому профілі.

В Хмельницькому друга громада розпочала служіння, годували безхатченків. Інші організації годують таких людей кожного дня, але субота і неділя в них вихідний. Але люди хочуть їсти і в ці два дні, тому церква вирішила здійснювати допомогу також в суботу. В п'ятницю готували їжу, в суботу вивозили в певні точки і годували безхатченків, проповідували, роздавали літературу. В себе на сторінці і в одній із груп я зробив публікацію про це служіння, за словами пастора Павла Ватамана, від небайдужих читачів надійшло чимало коштів, щоб підтримати служіння безхатченкам. Це приклад того, як допомагає вчасна та доступна інформація.

Ви виставляєте багато фото, публікацій. Як вдається бути такими всебічно інформованим, де берете матеріали?

В пасторській групі нашої конференції в Telegram ми домовилися з пасторами, що вони, коли проводять будь-який захід, надають мені інформацію та фото. З тієї кількості інформації я обираю, що потрібно висвітлити у Facebook. Моє побажання усім – надавати якісні фото, щоб були видно обличчя людей, зрозуміла суть програми. За цю співпрацю вдячний пасторам.

Ви маєте велике навантаження в служінні. Чи настає вигорання і як ви його долаєте?

В Біблії є приклад, коли кущ, перед яким стояв Мойсей, горів і не вигорав. Людина не вигорає як той кущ, якщо в її серці горить палке бажання від Духа Святого служити іншим. Якщо є розуміння, що ти покликаний на це служіння, то Господь буде підтримувати вогонь в душі християнина. Щодо служіння в соціальних мережах – в просторі інтернету треба бути дуже активним, як і в іншому служінні. По-друге, якщо тобі подобається те, що ти робиш, то ця робота буде ефективною.

В Подільській конференції є гарна команда служителів, адміністраторів. З кожним відділом раз на рік ми складаємо плани, обговорюємо стратегію відділу, кожен подає своє бачення розвитку, затверджуємо плани і кроки. Кожному керівникові

відділу я порекомендував бути «президентом свого відділу», повністю відповідати за відділ, його плани та реалізацію планів. Цей процес називається делегуванням. Завдяки гарній команді я не перевантажений, щоб не бути «токарем, пекарем та аптекарем».

А де ж брати час для цього служіння в соціальних мережах? Один брат запитав: «Коли не подивлюсь, ти весь час у Facebook. Скільки ти часу для нього приділяєш?» Але спеціально для цього я не витрачаю часу, є маленька пауза, хвилина-дві – заходжу в Facebook, дивлюся, що там робиться, які коментарі, скільки людей охоплено публікацією. Також є групи у Viber для пасторів-пенсіонерів, для дружин пасторів, для пресвітерів, в які я також надаю інформацію. І це все за хвилинку-дві, бо телефон завжди зі мною.

Ви сказали, що любите цю роботу. А чи буває у вас відпустка? Бо складається враження, що ви завжди на роботі.

Хто служить в адміністрації, знає, що всю відпустку використати майже неможливо. Якщо вдається взяти «вікно» і поїхати відпочити в Карпати, на море чи до батьків, то пишу заяву за тиждень. Взимку також беру два-три дні, щоб приділити сім'ї. За мою каденцію не вдалося «відгуляти» спокійно місяць відпустки. Але намагаємося використовувати і ці дні ефективно, щоб відпочинок був направлений на відновлення сил.

На завершення хочу подякувати усім пасторам Подільської конференції, керівникам відділів, пресвітерам, лідерам церковних груп, усім членам церкви, які ведуть активну діяльність в соціальних мережах, за їх вподобайки (лайки), коментарі, репости публікацій. Будьте в курсі усіх новин життя Церкви Божої, проповідуйте Христа, допомагайте ближнім і за все дякуйте Богу!

Питання – Алла Шуило